

"לבני תורה"

ארגון הפצה

להצלחת

משה בן קלרה, שמעון בן רמונגד, יצחק בן כוכבה, פייגי קארין בת מאירה
וכל בני ביתם, ברפואות, ישועות, פרנסה, אמונה, בטחון, שמחה
והתקרבות לאור האמת אמון.

לעילוי נשמת

עליזה בת עזיזה

לרפואת

מימון בן סוליקה, גדעון בן סנדרה

"לבני תזרדה" ארגון הפצה.

ספרי רבי נחמן. עלון שבועי "לב בשר". ספרים וחוברות מגוונים.
מגנטים מיוחדים. דיסקים. מדבקות משמחות ומחזקות. ניידת
לריקודים ושמחה לכל אירוע.

להזמנות במלפון 0573167767 0468718

(ליחידים ומפיצים)

לְיִמּוּד עַל שְׂמֵחָה

לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי תוֹרָה כ"ד תַּנְיָנָא

מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהַתְנַפֵּר
 לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׂחָרָה בְּכָל
 בַּחוּ.

וְכָל הַחוֹלְאֹת הַפְּאִין עַל הָאָדָם, כִּלְמַם פְּאִין רַק
 מִקְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה.

כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מֵיָנִי נְגִינָה שְׂהֵם בְּחִינַת שְׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (תְּהִלִּים
 צ"ב): "עָלִי עֲשׂוֹר וְכוּ' כִּי שְׂמַחְתָּנִי ה' בְּפַעֲלֶךָ" וְכוּ' וְאֵלֹו יוֹד
 מֵיָנִי נְגִינָה פְּאִין בְּתוֹךְ עֲשָׂרָה מֵיָנִי דְפָקִין, וְהֵם מְחִיִּין אוֹתָן

וְעַל-בֵּן כְּשֵׁישׁ קְלָקוּל וּפְגָם בְּהַשְׂמָחָה, שְׂהִיא בְּחִינַת יוֹד מֵיָנִי
 נְגִינָה, עַל-יְדִיּוֹה פְּאִין חוֹלְאֹת, מִן הַיּוֹד מֵיָנִי דְפָקִין,
 שְׂנַתְקַלְקִלִין עַל-יְדֵי קְלָקוּל הַיּוֹד מֵיָנִי נְגִינָה, שְׂהֵם הַשְּׂמֵחָה כְּכ"ל.

כִּי כָל מֵיָנִי חוֹלְאֹת כְּלוּלִים בְּיוֹד מֵיָנִי דְפָקִין, וְכֵן כָּל מֵיָנִי נְגוּנִים
 כְּלוּלִים בְּיוֹד מֵיָנִי נְגִינָה וּכְפִי קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּא
 חוֹלְאֹת כְּכ"ל.

וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֵרִיכוּ בָּזֶה, שֶׁכָּל הַחֹלְאֹת
 - עַל-יְדֵי מְרָה שְׁחָרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמֵחָה הוּא
 רְפוּאָה גְדוֹלָה.

וְלַעֲתִיד, תִּתְגַּדֵּל הַשְּׂמֵחָה מְאֹד,

וְעַל-בֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (ירושלמי): 'עֲתִיד
 הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת רֹאשׁ חוּלָה לְצַדִּיקִים לַעֲתִיד
 לְבוֹא', דִּהְיֵנוּ שִׁיעֵשָׂה מְחֹל לְצַדִּיקִים, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה רֹאשׁ
 חוּלָה, כִּי שְׂכִינָה לְמַעַל מְרֹאשׁוֹתָיו שֶׁל חוּלָה, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ
 רַבּוֹתֵינוּ, ז"ל (נדרים מ), שֶׁנֶּאֱמַר: "ה' יִסְעָדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִד" כִּי אֵין
 לְהַחֲוֹלָה שׁוֹם חַיִּית, רַק הַשְּׂכִינָה מְחַיֶּה אוֹתוֹ וְלַעֲתִיד עַל-יְדֵי
 הַשְּׂמֵחָה יִתְתַּקֵּן כָּל הַחֹלְאֹת כִּנ"ל, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רֹאשׁ
 חוּלָה, דִּהְיֵנוּ רֹאשׁ הַמְּחֹל כִּנ"ל, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא בְּחִינַת תְּקוּן
 הַחֹלָה כִּנ"ל וּבִשְׂבִיל זֶה נִקְרָאִין הַשְּׂמֵחָה וְהַרְקוּדִין חוּלָה כִּנ"ל, כִּי
 הֵם תְּקוּן הַחֹלְאֹת כִּנ"ל:

וְהַכֹּלֵל, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַבְּחוֹת,
 לִהְיוֹת אִךְ שֶׂמֶח תָּמִיד.

כי טבע האדם למשך עצמו למרה שחרה
 ועצבות מחמת פנעי ומקרי חזון, וכל אדם
 מלא יסורים, על-פני צריך להכריח את עצמו
 בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו
 בכל אשר יוכל, ואפלו במלי השטותא.

אתה שגם לב נשפר הוא טוב מאד, עם כל זה
 הוא רק פאיזו שעה, וראוי לקבץ לו איזה
 שעה פיום לשפר לבו ולפרש שיחתו לפניו
 יתפרה, פמוכא אצלנו,

אבל כל חיום פלו צריך להיות בשמחה.

כי מלב נשפר פקל יכולין לבוא למרה שחרה,
 יותר מאשר יכולין לפשל על-ידי שמחה, חס
 ושלום, לבוא לאיזה הוללות, חס ושלום, כי זה
 קרוב יותר לבוא מלב נשפר למרה שחרה

על-פני צריך שיהיה בשמחה תמיד, רק בפשעה
 מיוחדת יהיה לו לב נשפר.

תְּפִילָּה על שמחה

מתוך ליקוטי תפילות חלק שני כ"ז [מיוסד על תורה ל"ד]

"תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך
נעימות בימיך נצח, תשמיעני ששון
ושמחה, תגלנה עצמות דיכית. השיבה לי ששון
ישעך, ורוח נדיבה תסמכני".

ריבוננו של עולם, אתה יודע כמה אני רחוק
משמחה אמיתית בגוף ונפש, כי קלקלתי
הרבה מאוד בלי שעור וערך ומספר. אבי שבשמים,
אל חי וקיים, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, הן
על כל אלה קשה עלי מאוד להמשיך השמחה עלי.
ואתה ברחמיך גמלת עימי טובות רבות לנצח בלי
שיעור, וזיכיתני להיות מזרע ישראל,
ועזרתני ברחמיך לעשות כמה וכמה מצות אשר
על ידי זה יש לנו לכל אחד מישראל תקוה לאחרית
טוב, וסוף כל סוף תתקננו בודאי, ותטיב עמנו
בטובך הנצחי, ותטעימנו מנועים זיוך, אשר בזה יש

לנו לשמוח כל ימינו לעולם, אפילו הפחות
שבפחותים.

אך עם כל זה, קשה לי לשמוח בשלמות בגוף
ונפש, מחמת שידעתי בעצמי כל הפגמים
והקלקולים שקלקלתי ופגמתי כל כך.

על כן באתי לפניך בעל הרחמים, אדון השמחה
והחדוה, שתעזרני בדרכי הנפלאים ותושיעני,
שאף על פי כן, אזכה לשמחה שלמה באמת בגוף
ונפש, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה".
ובגודל רחוקי עתה ממך ובכל מה שעברתי ופגמתי
עד הנה, עם כל זה "רחמיך רבים אדוני", ואתה רב
להושיע, ואתה יכול לסבב בנפלאותיך הנוראות,
שאזכה גם אנכי להיות אך שמח תמיד באמת בגוף
ונפש. כי אתה יודע אבי שבשמים כמה אני צריך
להתרחק מעצבות ומרה שחורה עד קצה האחרון,
כי הם היו בעוכרי, ועל ידם באתי למה שבאתי.

רַחֵם עָלַי אֲבִי אֵב הַרְחֵמֵנִי, טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, חוֹמֵל
דְּלִים מִלֵּא חֲמִלוֹת וְחַנּוּנִים, מִלֵּא הַצְּלוֹת
וְיִשׁוּעוֹת אֲמִתּוֹת וְנִצְחִיוֹת, תֵּן לִי תְּקוּהָ וְלֹא אֹבֵד.
זְכַנֵּי מַעֲתָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
בְּאִמָּת. עֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְהִסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל
הַסּוֹף הָאֲחֵרוֹן, בְּאוֹפֵן שְׁתִּיתֵן שִׂמְחָה בְּלִבִּי, לְמַעַן
אֲזַכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַנְצִל מִכָּל רַע, לְגַרֵּשׁ כָּל
הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, וְכֹל הַהֲרָהוּרִים רָעִים, וְכֹל
הַבְּלָבוּלִים וְכֹל הַרְעִיוֹנוֹת רָעִים וְכֹל הַתְּאוֹת
וּמִידוֹת רָעוֹת, הַכֹּל אֲגַרֵּשׁ וְאֲסַלֵּק וְאֲבַטֵּל מֵעַלֵּי
עַל יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַחֲדוּדָה שֶׁהֵם עֵיקַר הַהֲתַחַזְקוֹת נֶגֶד
כָּל הַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַכְּבֻדוֹת, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה
לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּאִמָּת בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבְבִּי מְרֹב כָּל.
אֵתָּה יוֹדַע אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא רַחֲמִים, כִּמָּה וְכִמָּה
יֵשׁ לָנוּ יִשְׂרָאֵל עִם קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹחַ תְּמִיד.
וּבִפְרָט אֲנִכִּי הַדָּל וְהָאֲבִיּוֹן, כִּמָּה יֵשׁ לִי לְשִׁמּוֹחַ עַל
כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּי עֲבָדְךָ, אֲשֶׁר זָכִיתִנִּי
לְהִיּוֹת בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל עִם קִדְשֶׁךָ אֲשֶׁר בְּחָרְתָּ בְּנִי מִכָּל

העמים, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, והרבית לנו תורה ומצות, לחיותנו כיום הזה לזכותנו לנצח.

כי מריבוי התורה והמצות, זוכה כל אחד מישראל, אפילו הקל שבקלים, לחטוף בכל יום כמה וכמה נקודות טובות מכמה וכמה מצות קדושות. כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו, אילו לא נתת לנו אלא נקודה אחת ממצוה אחת, דיינו, על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו, שהכתרת אותנו בתורה ומצות רבות ונעימות כאלה. "רבות עשית אתה אדוני אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערוך אליך ואגידה ואדברה, עצמו מספר. מה אשיב לאדוני כל תגמולוהי עלי."

עזרני מלא רחמים, שמחת ישראל, שאזכה להרגיש השמחה הזאת בלבי תמיד. אגילה ואשמחה בך ובצדיקיך האמתיים ובתורתך הקדושה, באופן שאזכה על ידי זה לצאת לחרות, מאפלה לאורה, לשוב ממצולות ים שנלכדתי בהם, לצאת מהם בשלום, ולשוב אליך באמת ובלב שלם מעתה ועד עולם. שאזכה להיות מעתה כרצונך הטוב באמת תמיד. ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, ואעזוב מעתה דרכי הרע ומחשבותי הרעות. ואתחזק בכל עת בעז וחדוה וששון ושמחה, וחדות אדוני יהיה מעוזי להתגבר על ידי זה על כל המחשבות רעות ועל כל התאות רעות, ולחשוב בכל עת רק מחשבות קדושות וטהורות תמיד, בלי שום בלבול הדעת כלל.

מלא רחמים, שבעני מטובך ושמחני בישועתך תמיד, כי בשם קדשך הגדול והנורא לבד במחתי, אגילה ואשמחה בישועתך, "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך אדוני צורי וגואלי", אמן ואמן:

תיקון הכללי

טוב לומר לפני העשרה מזמורי תהילים:

הריני מקשר עצמי באמירת עשרה מזמורים אלו לכל
הצדיקים האמתיים שבדורנו. וכל הצדיקים האמתיים
שוכני עפר. קדושים אשר בארץ המה. ובפרט לרבנו הקדוש צדיק
יסוד עולם רבנו נחמן בן פייגא. זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל
אמן: נַחַן נַחַם נַחֲמֵן מאומן

קודם שיתחיל באמירת תהילים יאמר:

לְכֹן נְרַנְנָה לְאֲדֹנָי נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹדָה
בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל אֲדֹנָי וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל
אֱלֹהִים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל את בוראי לשם יחוד
קודשא־בריק־הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי
ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מְכַתֵּם לְדָוִד, שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ:
ב אֲמַרְתָּ לְאֲדֹנָי, אֲדֹנָי אַתָּה, מוֹצֵאתִי בְּלַעַלְיָךְ:
ג לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָּל חַפְצֵי
בָּם:

ד ירבו עֲצוּבוֹתֶם אַחַר מְהֵרוּ, בַּל אֲסִיף נִסְפֵיהֶם

מִדָּם, וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי:

ה אֲדַנִּי מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אֶתְּהָה תוֹמִיף גּוֹרְלִי:

ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעָמִים, אֶף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה

עָלַי:

ז אֶבְרַךְ אֶת אֲדֹנָי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף לֵילוֹת יִסְרוּנִי

בְּלִיזוֹתַי:

ח שְׁוִייתִי אֲדֹנָי לְנִגְדֵי תְּמִידָה, כִּי מִיִּמִּינִי בַּל

אֲמוּט:

ט לִכֵּן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן

לְבַטָּח:

י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ

לְרֵאוֹת שְׁחָת:

יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׁמֵחוֹת אֶת פִּנְיֶךָ,

נְעֻמוֹת בְּיָמֶינְךָ נִצַּח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאת:

ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב אֶדְנִי לוֹ עֹן, וְאִין

בְּרוּחוֹ רְמִיָה:

ג כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בְלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאֲנֹתַי כָּל הַיּוֹם:

ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ, נִהַפְּךָ לְשׂוֹדֵי

בְּחֶרְבְּנִי קוֹץ סָלָה:

ה חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי

אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעַי לְאֹדְנִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עֹן

חַטָּאתִי סָלָה:

ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהִים לְעַת מְצֵא,

רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ:

ז אַתָּה סֹתֵר לִי, מִצָּר תִּצְרַנִּי, רְנִי פִלַּט תְּסוּכְבְּנִי

סָלָה:

ח אֲשַׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ

עֵינַי:

ב אל תהיו כסוס כפרד אין הבין, במתג ורסן

עדיו לבלום כל קרב אליך:

ו רבים מכאובים לרשע, והבוטח באדני חסד

יסובבנו:

ז שמחו באדני וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי

לב:

ח מא למניצח מזמור לדוד:

ט אשרי משכיל אל דל, ביום רעה ימלטהו

אדני:

י אדני ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ, ואל

תתנהו בנפש איביו:

יא אדני יסעדנו על ערש דוי, כל משכבו הפכת

בחליו:

יב אני אמרתי אדני חנני, רפאה נפשי כי

חטאתי לך:

ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְדַּ שְׁמוֹ:
 ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ,
 יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר:

ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שְׂנְאֵי עָלַי, יַחֲשְׁבוּ רָעָה
 לִי:

ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף
 לְקוֹם:

י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמוֹ,
 הַגְדִּיל עָלַי עֵקֶב:

יא וְאַתָּה אֲדֹנָי חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בּוֹזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא יִרְעֶה אֹיְבִי
 עָלַי:

יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכֹּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
 יד כָּרוּךְ אֲדֹנָי, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

- מב * לַמְנַצַּח מִשְׁפִּיל לִבֵּי קָרַח:
- ב כַּאֲלֵל תִּעְרַג עַל אֶפְיָיו מִיּוֹם, כִּן נַפְשֵׁי תִעְרַג
אֱלֹהִים אֱלֹהִים:
- ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לַאֲלֹהִים לְאֵל חַי, מִתִּי אָבוֹא
וְאֶרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים:
- ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאִמֹר
אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהִים:
- ה אֱלֹהִים אֲזַכְּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר
בְּסֶדֶק, אֲדַדִּים עַד בַּיִת אֱלֹהִים, בְּקוֹל רִנָּה
וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג:
- ו מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי
לַאֲלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵינוּ:
- ז אֱלֹהִים, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ
מֵאֶרֶץ יְרֵדָן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעֶר:

ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל
מִשְׁפְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:

ט יוֹמָם יִצְוֶה אֲדֹנָי חֶסֶדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמּוֹ,
תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי:

י אֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי, לָמָּה קָדַר
יְאֱלֹהֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב:

יא בְּרִצַּח בְּעֲצֻמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלַי
כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ:

יב מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וּמַה תִּהְיֶמֶי עָלַי, הוֹחִילִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֹנּוּ, יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצָחַ, אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח
שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַיהוָה:

ב הֲצִילָנִי מֵאוֹיְבֵי, אֱלֹהֵי, מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגָּבֵנִי:

ג הֲצִילָנִי מִפְּעֵלֵי אֶזְוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:

ד כי הנה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזוּיִם, לֹא
פָּשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי אֲדַנִּי:

ה בְּלִי עֹז, יְרוּצוּן וַיְכוּנְנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה:
ו וְאַתָּה אֲדַנִּי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
הַקִּיצָה לְפַקֵּד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל תַּחֲנֵן כָּל בְּגֵדֵי אֹזן
סְלָה:

ז יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יַהֲמוּ בְּכָלֵב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:
ח הִנֵּה יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי
מִי שָׁמַע:

ט וְאַתָּה אֲדַנִּי תִשְׁחַק לָמוֹ, תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם:
י עֹז אֵלֶיךָ אֶשְׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מְשַׁגְּבִי:
יא אֱלֹהֵי חֲסֵדִי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים יְרַאֲנִי בְּשַׁרְרֵי:
יב אֵל תִּתְהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, הִנֵּיעְמוּ בְּחִילְךָ
וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדַנִּי:

י חטאת פִּימו דְּבַר שְׁפַתִּימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם,
וּמֵאֲלֹהִים וּמִפְּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

יד כִּלְהָ בְּחֻמָּה כִּלְהָ וְאִינְמוּ, וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים
מִיֵּשֶׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה:

טו וַיִּשׁוּבוּ לָעָרֵב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר:

טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאֹכֵל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ:

יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזֶיךָ וְאֶרְנֶנּוּ לְבַקֵּר חֲסִדֶיךָ, כִּי הָיִיתָ
מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי:

יח עֲזִי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי
חֲסִדֵי:

עז א לְמַנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזֻמּוֹר:

ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעֶקָה, קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
וְהֵאֲזִין אֵלַי:

ג ביום צרתי אדני דרשתי, ידי לילה נגרה ולא

תפוג, מאנה הנחם נפשי:

ד אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף

רוחי סלה:

ה אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר:

ו חשבת ימים מקדם, שנות עולמים:

ז אזכרה נגינתי בלילה, עם לבבי אשיחה,

ויחפש רוחי:

ח הלעולמים ינח אדני, ולא יסיף לרצות עוד:

ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר:

י השבח חנות אל, אם קפץ באף רחמיו סלה:

יא ואמר חלותי היא, שנות ימין עליון:

יב אזכור מעללי יה, כי אזכרה מקדם פלאך:

יג והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה:

יד אלהים, בקדש דרכך, מי אל גדול כאלהים:

טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲוֹדָה:

טז גִּאֲלַת בְּזִרוּעַ עַמֶּךָ, בְּגִי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֶלְהָה:

יז רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים, רָאוּךָ מַיִם יַחִילוּ, אֶף יִרְגְּזוּ

תְּהִלּוֹת:

יח זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף

חֲצִצְיִךָ יִתְהַלְּכוּ:

יט קוֹל רַעְמֶךָ בַּגְּלָגַל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה

וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:

כ פַּיִם דִּרְכֶךָ וּשְׂבִילֶךָ בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ

לֹא נִדְעוּ:

כא נַחֲיִיתָ כְּצֹאֵן עַמֶּךָ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

כב תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי מֶעֶזְ

אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר:

כג בְּמַטְרֵם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲזִיל אֶרֶץ וַתִּבֵּל,

וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

ג תֵּשֶׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּכָא, וְהֵאמֵר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:

ד כִּי אָלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר,

וְאַשְׁמֹרֶה בְּלֵילָה:

ה זְרַמְתֶּם שָׁנָה יְהִי, בְּבִקְרָה כְּחֻצִיר יַחֲלֶף:

ו בְּבִקְרָה יִצְיִן וְחֲלֶף, לָעֶרֶב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ:

ז כִּי כָלִינוּ בְּאַפְּךָ, וּבְחֻמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ:

ח שִׁתָּה עֹנֵתִינוּ לְנִגְדְּךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:

ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ כְּעִבְרַתְךָ, כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ

הַגָּה:

י יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֶת

שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרֵהַבִּם, עָמַל וְאָוֶן, כִּי גֹז חֵישׁ

וּנְעָפָה:

יא מִי יוֹדֵעַ עֵז אַפְּךָ, וּכְיִרְאֲתְךָ עִבְרַתְךָ:

יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבְא לְבַב חֻכְמָה:

יג שׁוֹבָה אֲדֹנָי עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עִבְדֶּיךָ:

ד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֹדֶךָ, וְגִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יְמֵינוּ:

טו שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
טז יִרְאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם:
יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לְאֲדֹנָי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמּוּם עֲלִילוֹתָיו:

ב שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו:
ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי אֲדֹנָי:

ד דַּרְשׁוּ אֲדֹנָי וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד:
ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתֵּיו וּמִשְׁפְּטֵי פִּיו:

ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:

- א : הוא אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מְשַׁפְּטִיו:
- ב ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוָה לְאַלֶּף דּוֹר:
- ג ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וְשָׁבוּעַתוֹ לְיִשְׁחָק:
- ד י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
- ה יא לְאֹמֵר לְךָ אֲתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל
ו גַּחְלַתְכֶם:
- ו יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
- ז יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר:
- ח יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
ט מַלְכִים:
- י טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, וּלְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
- יא טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׁבַר:
- יב יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף:
- יג יח עָנוּ בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
- יד יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוָה, אֲמַרְתָּ אֲדֹנָי צַרְפַּתְהוּ:

- ב שֶׁלַח מִלֶּדֶד וַיִּתִּירֵהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 בא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קַנְיָנוֹ:
 בב לְאִסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקַנְיוֹ יַחֲכֵם:
 בג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם:
 בד וַיִּפְרַן אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמֵהוּ מִצְרָיו:
 בה הִפְךָ לֶבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְּנִיבַל בְּעַבְדָּיו:
 בו שֶׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
 בז שָׁמוּ בָם דְּבַרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּיחַ בְּאֶרֶץ חָם:
 חא שֶׁלַח חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:
 חב הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיִּמַּת אֶת דֹּגְתָם:
 חג שָׂרִיץ אֶרֶצָם צִפְרֹדָעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
 חד אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:
 חה גִּתְּנָן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֵד, אִישׁ לְהַכּוֹת בְּאֶרֶצָם:
 חז וַיִּדְּ גִפְנָם וַתֵּאֱנַתֶם, וַיִּשְׁפַּר עֵץ גְּבוּלָם:
 טא אָמַר וַיָּבֵא אַרְבֶּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:

זח וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל פְּרִי

אֲדָמָתָם:

זט וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:

לז וַיִּזְצִיאוּם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיֵן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:

מז שָׂמַח מְצָרִים בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פְּחָדָם

עֲלֵיהֶם:

נז פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וַאֲשׁ לְהָאִיר לַיְלָה:

ס שָׂאֵל וַיַּבֵּא שָׁלוֹ, וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֶם:

סז פָּתַח צוּר וַיִּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהַר:

סח כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו:

טז וַיִּזְצִא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו:

מז וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וְעַמֵּל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ:

מח בְּעֵבֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו

את ציון:

ב על ערבים בתוכה, תלינו פגרותינו:

ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו

שמחה, שירו לנו משיר ציון:

ד איך נשיר את שיר אדני, על אדמת נכר:

ה אם אשכחך ירושלם, תשפח ימיני:

ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי, אם לא

אעלה את ירושלם, על ראש שמחתי:

ז זכר אדני לבני אדום את יום ירושלם,

האמרים ערו ערו עד היסוד בה:

ח בת בבל השדודה, אשרי שישלם לך את

גמולך שגמלת לנו:

ט אשרי שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קג * הַלְלוּיָהּ, הֲלֵלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרָקיעַ

עִזוֹ:

ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:

ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר:

ד הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגֵב:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי

תְּרוּעָה:

ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

כרי יתן מציון ישועת ישראל בשוב אדני ישבות עמו, יגל יעקב

ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מאדני, מעוזם בעת צרה:

ויעזרם אדני ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם פי חסו בו:

זאת התפילה מצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הכמות ורב האיכות.

רבוננו של עולם, עילת העילות וסיבת כל הסיבות, אנת לעלא, לעלא מן כולא, ולית לעלא מנך, דלית תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתחתר חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגת תורתך. הט לבי אל עדותך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת אֲדֹנָי כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדושה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחוות בנעם אֲדֹנָי ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

הפצה

"השם ית' יודע שאני מוכן ומוזמן למסור את חיי וממוני וכל אשר לי
בשביל עסק זה -

לקרב איזה נפש ישראלי להשם יתברך.

או על כל פנים להכניס בו איזה הרהור תשובה אפילו לרגע אחד
בלבד!"

"אני לא משתמש עם הכסף שאני מקבל מהממשלה.

הוא כולו על הדפוס של ספרי רבנו. אני לא מקבל מזה כלום!

כל הכסף שאני מקבל מהביטוח לאומי, כולו מוקדש לדפוס על ספרי
רבנו".

"לא נוכל לחיות ולא לאכול!

איך אנחנו יכולים לנוח וליישן בצער ובצרות כאלה של עם ישראל?!

"אנחנו יכולים לרקוד בכל הרחובות, בכל מקום עם אוטו בכל מקום
של רמזורים...

צריכים להודיע ולפרסם את האמת, צריכים להתחזק, כן!"

"שיהיה עם ישראל שיתקרבו לרבנו ולא ישמעו לכל הרבנים ולכל

המתנגדים, כן, אז יהיה הגאולה תקף!"

הפצה

"כל אחד צריך לעשות מה שהוא יודע, מה שהוא יכול, הוא מחויב!"
[סבא ישראל]

"גם על ידי השמחה יכולין להחיות אדם אחר.
כי יש בני אדם שיש להם יסורים גדולים ונוראים רחמנא לצלן ואי אפשר להם לספר מה שבלבם.
והם היו רוצים לספר, אך אין להם בפני מי לספר ולהשיח עמו את כל אשר עם לבבם. והם הולכים מלאים יסורים ודאגות,
וכשבא אדם עם פנים שוחקות יכול להחיות אותם ממש,
ולהחיות אדם אינו דבר ריק, כי הוא דבר גדול מאד.

וכמו שמובא בגמרא (תענית כב.): מהני תרי בדחי [שני בדחנים]
שזכו למה שזכו [שהיו בני עולם הבא] על ידי זה שהיו משמחים בני
אדם" [רבי נחמן, חיי מוהר"ן מ"ג]

מי שמתעסק בהפצת הצדיק זוכה לשמחה אמיתית [ספר המידות]
ובעניין עסק ההפצה כתב בספר "כוכבי אור": "אי־אפשר לבאר
אפילו בעל - פה".

יש שמסוגל להשליך את כל ענייניו ולעסוק רק בזה [כדוגמת
"הנחמנים" - מפיצי הנג. נח. שרוקדים ברחובות ומחיים "מתים", וגם
נכנסים לבתים והכל בלי להכניס ממון לכיסם] ויש שמסוגל במקום
עבודתו להניח ספרים למכירה וכדומה [כגון בפיצוציה, בפאב,
במקוה, בעמדת שמירה וכדומה]. ויש מי שמסוגל לחלק מדבקות

הפצה

וחוברות לחברים ועוברי אורח [אפשר לחלק חינם מכספי המעשרות].

כל אחד ראוי שיעשה בעצמו איזה מעשה כדי להאיר את נקודתו לאחרים [ולא לסמוך על אחרים שיעשו את העבודה בשבילו, ואפילו לא לסמוך על כך שהוא תומך בזה עם כספו אלא ראוי שהוא עם כספו יקנה חומר הפצה ופיץ בעצמו].

אחינו היקרים,

רוצים גם אתם להפיץ?

זה לא קשה כלל, צריך רק רצון טוב!

גם אנו נשתדל לעזור להגשים את הרצון הזה, לשלוח לכם ספרונים, מדבקות, מגנטים, ספרים, דיסקים ועוד במחירי עלות לשם שמים. וכמו כן, נוכל אי"ה להגיע לכל אירוע להפיץ בטוב טעם ובשמחה.
0573167767 שרון.